

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Enhver, der bare perifert har beskæftiget sig med lukkeloven, ved, at der stort set ikke er noget som helst tema i det kompleks, som man kan beskæftige sig med uden at provokere nogle.

Af samme grund vil jeg afstå fra enhver gennemgang af det lovforslag, som vi nu vedtager. Jeg vil egentlig i min gode partifælle hr. Arne Melchior's ånd slutte af med bare at sige tak for den lov, vi får, som ser ud til at blive vedtaget – man skal jo ikke tage noget for givet før i sidste øjeblik her – men som ser ud til at blive vedtaget om et øjeblik.

Jeg vil gerne sige tak til de grupper og folketingsmedlemmer, som har slæbt meget med denne sag, som har gået temmelig meget igennem i denne her sag.

Jeg vil også sige tak til dem, som måske nok i sidste afstemning slæber lidt mindre, men som trods alt har været med til at forme denne her lov og gøre den til det, jeg i hvert fald mener er en ret god lov.

Og så er der nogle, som jeg ikke føler trang til at takke overhovedet. Men tak til de andre!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 51 stemmer (S, RV og CD) mod 26 (SF, FP, EL samt Hans Peter Baadsgaard (S), Erling Christensen (S), Poul Erik Dyrland (S), Holger Graversen (S), Hardy Hansen (S), Jens Risgaard Knudsen (S), Lissa Mathiasen (S) og Sonja Mikkelsen (S)); 56 (V, KF og Else Marie Mortensen (S)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af stillingtagen til planen for en styrkelse af Folketingets arbejde.

Af Ivar Hansen (V), Torben Rechendorff (KF) og Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 30/5 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Det kan godt være, at vi skal lige vente et øjeblik, til der bliver lidt mere ro i salen.

Pia Gjellerup (S):

I anledning af fremsættelsen af B 123 om en udsættelse af stillingtagen til planen for en styrkelse af Folketingets arbejde skal jeg redegøre for Socialdemokratiets synspunkter vedrørende de fremtidige arbejdsvilkår for folketingsmedlemmer m.v.

Vi er i gruppen enige om at udtrykke megen anerkendelse af formandens initiativ. Jeg vil konkretisere vores holdning, for så vidt angår folketingsmedlemmernes direkte bistand:

Efter de nugældende regler bevilges folketingsmedlemmer hver måned et beløb, som giver dem mulighed for at ansætte en sekretær på halv tid, dvs. 18,5 timer.

I forbindelse med forbedring af folketingsmedlemmernes arbejdsvilkår er det Socialdemokratiets ønske, at sekretærbistanden til folketingsmedlemmerne øges på en sådan måde, at medlemmerne og grupperne i alt tildeles et beløb svarende til ansættelse af en sekretær på fuld tid pr. folketingsmedlem.

Med de nuværende regler får hver folketingsgruppe økonomisk bistand til ansættelse af to akademikere.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe ønsker, at den økonomiske støtte til folketingsgrupperne øges markant. Hver gruppe bør have mulighed for at ansætte 6-7 akademikere eller journalister efter eget valg. De forøgede midler til gruppen skal ligeledes kunne anvendes til tilknytning af ekstern bistand, herunder til udarbejdelse af notater m.v.

Styrkelsen af den akademiske og journalistiske sagsbehandling i grupperegne skal især bru-

ges til, at sagsbehandlere følger Folketingets tunge stående udvalg meget tæt med henblik på at kunne yde de pågældende udvalgsmedlemmer både teknisk og journalistisk service.

Når det drejer sig om bistand til folketingsmedlemmer fra Folketingets side, er den generelle regel i øjeblikket, at kun de meget tunge af Folketingets stående udvalg har tilknyttet en akademisk sagsbehandler. Denne akademiske sagsbehandler skal betjene samtlige medlemmer af udvalget. Europaudvalget har som eneste udvalg tilknyttet en konsulent, som især skal bistå med formidling af materiale fra Europa-Kommissionen.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe ønsker i forbindelse med de fremtidige arbejdsvilkår en vis styrkelse af udvalgsafdelingen. Det betyder, at nogle af de tunge udvalg parallelt med Europaudvalget vil kunne få tilknyttet en fast akademiker.

Da planen for en styrkelse af Folketingets arbejde opfylder disse centrale ønsker, skal jeg på Socialdemokratiets vegne afvise beslutningsforslag B 123.

Christian Mejdahl (V):

Folketingets formand er som så mange andre optaget af, hvordan arbejdsforholdene er på Christiansborg. Formanden har da også en særlig forpligtelse i så henseende, og den forpligtelse har formanden taget bogstaveligt ved at udarbejde en plan, den såkaldte Olsenplan.

Dette initiativ skal formanden ikke bebrejdes; han skal endda have tak for, at han har rejst debatten.

Når Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet har bragt Olsenplanen i Folketingssalen i form af det beslutningsforslag, vi nu behandler, så er det, for at planen ikke kun skal diskuteres i Udvalget for Forretningsordenen bag lukkede døre – der er mange penge og mange principper i den. Derfor har offentligheden også krav på at høre om planen.

De første, der så planen, var Folketingets Præsidium, men Præsidiet kunne ikke enes om en indstilling, og det forstår jeg såmænd godt. I Udvalget for Forretningsordenen var der et lille flertal for planen, men et stort mindretal var imod, at planen gennemføres fuldt ud.

I Venstre vil vi kraftigt kritisere folketingsflertallet for i en så vigtig sag, som angår alle, der har et virke på Christiansborg, at have et sådant hastværk. Det ligner ganske simpelt

ingenting i den situation at overhøre relevante indvendinger fra et stort mindretal. Det er ikke på den måde, samarbejdet røgtes bedst.

Her påhviler der formanden er særlig forpligtelse, og for den indsats eller måske snarere mangelen på samme skal formanden ikke vente tak fra Venstre. Man skal ikke trumfe en sådan plan igennem, som i væsentlig grad angår alle på Christiansborg.

Venstre kan tilslutte sig dele af planen, men ikke den fordobling af medlemssekretærbistanden, der lægges op til. Det er en udvidelse, som ikke giver fuld valuta for pengene, fordi behovene er så forskellige. Folketingets medlemmer er valgt til at lovgive – det er folkestyrets idé – vel at mærke lovgive til alle mænds tarv og sådan, at alle kan vide og forstå, hvad loven siger, som der står i fortalen til Jydske Lov. Den målsætning bliver ikke lettere at opnå ved, at vi omgiver os med flere eksperter, som vi kan spørge, hver gang vi er i tvivl. Den mulighed har menigmand ikke, når han skal efterleve loven.

Når regeringspartierne kobler Olsenplanen sammen med partistøtten, er vi ekstra på vagt. Det ville være klædeligt for Folketinget ikke selv at gå foran i udvidelse på udvidelse af bureaukrati og forbrug af offentlige midler i et hidtil ukendt omfang. Vi mener, at det har en forkert og uheldig signaleffekt. Man skal ikke tage først og mest af kassen til sig selv, fordi man sidder tættest på.

Og hvor skal vi være? Lokalesituationen er uoverskuelig, hvis planen realiseres. Efter Venstres opfattelse skal folketingsmedlemmerne være på Christiansborg. Olsenplanen kan sammenlignes med en gøg, der lægger sit æg i en rede, som slet ikke er dimensioneret til det, og helt galt bliver det, når ungen udklækkes. Hvem skal så sultes ud eller skubbes ud over redekanten? Ja, her begynder gætterierne.

Venstre vil godt være med til at forbedre arbejdsvilkårene på Christiansborg ved delvis at gennemføre planens punkter 2, 4, 5, 7 og 8. De øvrige punkter må udsættes, så der bliver den fornødne tid til at vurdere behovet for plads. Vi er slet ikke parat til at stille 1 mia. kr. eller mere på højkant til investeringer ud over de mange millioner, som planen koster i årlige driftsudgifter.

Derfor opfordrer vi flertallet til at revurdere projektet, og så vil jeg tilsige Venstres positive medvirken til at realisere de punkter i planen, som jeg her har nævnt.

Henning Grove (KF):

Det Konservative Folkeparti vil gerne være med til at styrke Folketinget over for regeringen og embedsmændene, og hvem der ellers måtte være brug for at styrke det over for. Det har vi tilkendegivet i det skriftlige oplæg, vi har givet i forbindelse med Olsenplanen.

Jeg mener egentlig også, at det indgik meget i de samtaler, som vi fra Præsidiets side havde med den nye direktør, at vi lagde vægt på at få en direktør, der kunne være med til at styrke Folketinget.

Det andet punkt for Det Konservative Folkeparti er, at vi synes, at Folketinget hører til på Christiansborg, og til trods for de vanskeligheder, Præsidiets har haft i forhandlingerne med statsministeren om at få statsministeren til at flytte, er jeg sikker på, at hvis vi tog en tænkepause og samtlige partier her i salen – som jo er interesserede i at styrke Folketinget – i fællesskab sagde til statsministeren, at vi ønskede, at Folketinget skulle være på Christiansborg, ville statsministeren have meget svært ved at sige nej, især hvis Socialdemokratiet og de, der tilhører Socialdemokratiet, bl.a. formanden, gik ind for det.

Nu springer man over, hvor gærdet er lavest. Man siger ja til at flytte – ikke bare lige over på den anden side i Den Røde Bygning, men til den fjerneste ende i Landbrugsministeriet. Hvad resulterer det i? Det resulterer naturligvis i, at vi deler Folketinget, og at den nødplan – som man kalder det – ifølge Olsenplanen skal vare 3-4 år, hvorefter vi skal bruge over 1 mia. kr. på at forbedre og flytte Rigsarkivet.

Hvem tror på det? Jeg gør i hvert fald ikke. Hvor skal vi få den milliard fra? Nej, nu laver vi en deling af Folketinget, der kommer til at være mindst 10-15 år. Det er ikke nogen god løsning. Jeg synes, at det er dér, betænkelighederne er. Og hvorfor gør man det? Fordi en plan skal fare igennem i løbet af nogle få dage.

Hvorfor haster det så stærkt? Jeg har siddet i Folketinget i snart 20 år, og vi har lidt efter lidt forbedret forholdene. Jeg vil gerne være med til at styrke Folketinget, men jeg kan godt vente 3, 4, 5, 6, 7 måneder på at tilrettelægge en plan på en fornuftig måde. Hvorfor skal det hastes igennem?

Dertil kommer, at vi altid har haft tradition for ikke at drive politik på det område. Vi har haft tradition for, at partierne i fællesskab vedtager, hvad vi gavner Folketinget med. Nu skal det her jages igennem i Udvalget for Forret-

ningsordenen med 1 stemme, og det bliver i den størrelsesorden her i salen også. Er det til gavn for nogen?

Det, jeg egentlig beklager mest, er, at der efter min opfattelse nu bliver ført politik ind i det gode samarbejde, som vi i masser af år har haft her i Folketinget: Uanset om Folketingets formand kom fra de borgerlige partier eller fra Socialdemokratiet, har Folketingets formand for enhver pris søgt at samle Folketinget og være formand for hele Folketinget og ikke for en lille fraktion eller et lille flertal i Folketinget.

Det beklager jeg meget, og det er derfor, jeg endnu en gang appellerer til alle partier her: Lad os nu lige tage det lidt med ro. Vi tager på sommerferie nu, og der er tid til at undersøge tingene, der er tid til endnu en gang at forsøge, om ikke vi kan bruge Christiansborg til Folketinget, finde en fornuftig lokaleløsning til os alle sammen her og i fællesskab vedtage en god styrkelse af Folketinget, som vi alle gerne vil være med til.

Jeg beklager meget, hvis denne sag skal ende i, at Folketingets ledelse nu i højere grad også bliver en politisk ledelse, i stedet for at vi er en, skal vi sige daglig administration, der prøver at tilgodese samtlige folketingsmedlemmer. Det er min bekymring.

Selv om man tvinger det her igennem, skal det ikke opfattes som nogen som helst trussel. Selvfølgelig vil vi også fra Det Konservative Folkeparti prøve at få tingene til at fungere og prøve at leve op til at reparere på det, så der igen bliver en upolitisk ledelse i Præsidiets. Selvfølgelig vil vi leve op til det; jeg synes blot ikke, det er den rigtige begyndelse, vi gør her.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Så vidt jeg husker, var selve den plan, Folketingets formand havde for Folketingets videre virksomhed, tilgængelig engang i januar måned.

Vi har haft mange måneder til at behandle den; vi har taget os god tid i grupperne, og grupperne har svaret. Og af det, grupperne har svaret, kan man uddrage, at der faktisk er ganske stor opbakning til meget af det, som er den centrale baggrund for det beslutningsforslag, vi behandler, nemlig spørgsmålet om lokaleforholdene.

Der er stor enighed på de områder, ikke fuldstændig enighed, men et stort, bredt flertal, så bredt, at jeg faktisk i mit tidligere indlæg i det store og hele kunne sige det samme som det, der

blev sagt i den væsentlige del af den konservative folketingsgruppes svar på Folketingets formands udspil. Det er nemlig fra ord til andet udtryk for, hvad også vi i Socialdemokratiet mener. Jeg har kun haft brug for at ændre »konservativt ønske« til »socialdemokratisk ønske« osv.

Jeg er ikke i mit første indlæg kommet med en kommentar om lokalerne, for så havde jeg ikke kunnet holde stilen; jeg kunne nemlig ikke finde noget om lokalerne i det konservative svar til Folketingets formand. Jeg kunne heller ikke se, at det overhovedet var et problem, man havde øje for, og jeg kunne heller ikke se, at der i det svar, der er givet til Folketingets formand, er peget på, at man skulle forhandle meget længe om denne sag.

For at sige noget om lokalerne må jeg så blade tilbage i den samling af besvarelser fra de forskellige partigrupper, vi har, og sige, at vi i Socialdemokratiet har svaret, at vi er rede til at drøfte konsekvenser af såvel økonomisk som lokalemæssig art, der må følge af de punkter, som vi har støttet gennemførelsen af. Og det står vi ved, og vi vil gerne tage hul på at fremskaffe menneskene allerede fra den 1. oktober, og vi vil også være med til at fremskaffe lokalemulighederne i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg er meget glad for at høre, at Socialdemokratiet – som jo var meget længe om at besvare brevet fra Præsidiets om sit forhold til Olsenplanen – er meget optaget af, hvad De Konservative skrev.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi ikke har taget stilling til lokalespørgsmålet. Det blev vi ikke bedt om; vi blev bedt om at tage stilling til, hvor mange lokaler vi troede vi skulle have. Men da vi gav vores bidrag til det her, drømte jeg ikke om, at det var noget, der skulle jages igennem.

Da vi i Præsidiets besluttede at skrive til grupperne og vi fik svarene tilbage, opfattede jeg det sådan, at vi havde god tid i Præsidiets til at tale om tingene. Vi forhandlede i Præsidiets, og jeg gav tilsagn om, at vi gerne ville være med til at løse disse problemer, og at vi gerne ville være med til at se på, hvordan vi økonomisk skulle finde ud af det, men jeg havde ikke drømt om, at det skulle gå i Udvalget for Forretningsordenen, inden vi i Præsidiets havde talt færdig om, hvordan vi skulle finde disse løsninger. Det er dér, forskellen ligger.

Vi har sagt, at vi gerne vil være med til at støtte det, men nu kommer der et forslag, der jo ikke engang er gennemregnet økonomisk.

Det, man kan diskutere, er: Koster det en milliard at flytte Rigsarkivet? Hvordan får vi gjort det? Hvor lang tid tager det? Skal vi nu i masser af år leve i Landbrugsministeriet? Hvorfor flytter vi ikke ministerierne længere ud, så vi får de lokaler, der er nærmest Folketinget?

Det er en hastværksløsning, der er fremkommet her, og det er det, vi beklager. Og det, jeg mest beklager, er, at det skal tvinges igennem politisk med det parlamentariske flertal, som regeringen har.

Jeg hørte jo tydeligt Socialdemokratiets holdning. Nu er det ikke Folketinget, men Socialdemokratiet, der skal have det igennem – uanset!

Derfor vil jeg spørge: Hvad koster det? Hvad koster de ting, vi skal have lavet her? Jeg tror, befolkningen overhovedet ikke kan forstå, at vi vedtager en styrkelse af Folketinget, der måske kommer til at koste – ja, jeg ved det ikke, men jeg skyder på en milliard, og det er måske for lidt.

Jeg vil gerne høre fra fru Pia Gjellerup, hvad det koster. Hvad koster denne løsning? Og hvor lang tid skal vi leve med, at Folketinget er delt? Skal vi i længden finde os i, at en stor del af Folketinget skal holde til i Landbrugsministeriet helt ovre ved kanalen? Det er de ting, der skal gennemføres i løbet af en måned.

Hvis jeg husker rigtigt, skulle Socialdemokratiet have svaret på dette inden den 1. april. Hvornår fik vi svaret fra Socialdemokratiet? Var det den 20. april, eller var det den 25. april? Og så skal det jages igennem nu og her!

Hvad er det, der haster? Om det så skulle vente til den 1. januar, kan man så ikke leve med det? Hvorfor skal det tvinges igennem så hurtigt, som det bliver tvunget igennem her, og dermed ødelægge det principielle samarbejde, vi har haft i mange år her i Folketinget, hvor Præsidiets skal tilgodese alle og ikke køre partipolitik?

Desuden tror jeg ikke, befolkningen forstår, at vi her kan vedtage en plan til 60–70 mio. kr. om Folketinget, men hvor lokalerne måske kommer til at koste 1 eller 1,5 mia. kr. Lad os nu se – jeg har nævnt nogle skønnede tal her, men jeg er bange for, at det bliver betydelig mere.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Socialdemokratiet har jo været velsignet ved at være et stort parti, og derfor har vi prøvet at arbejde i det, som hr. Henning Grove nu kalder et delt Folketing: Vi har haft medlemmer siddende yderst i Ridebanefløjen; vi har haft medlemmer siddende yderst i det, vi i daglig tale herinde kalder Sibirien; og vi har nu medlemmer siddende langt ude i Proviانhuset – og det har vi haft på samme tidspunkt – og det vil sige, at vi udmærket kender til det, at der er en lange afstande mellem Folketingets medlemmer.

Og det afskrækker ikke den socialdemokratiske gruppe, at der eventuelt skulle være nogle, der skal lige så langt, som de har skullet hidtil – og længere bliver det jo altså ikke, det, der vil skulle inddrages fra Landbrugsministeriet.

Det vil løse en hel del af problemerne, i hvert fald i en overgang. Og den overgang, der lægges op til, vil være en årrække. På det tidspunkt må man kunne besinde sig med hensyn til, hvilke andre løsninger der kunne være, og finde ud af, om det er en nødvendigt med nogle mere varige løsninger.

Og dér er der selvfølgelig et klart kikk på Rigsarkivet, idet Rigsarkivet ligger usædvanlig centralt i forhold til Folketinget og i en bygning, der set fra et rigsarkivfunktionssynspunkt ikke er den mest hensigtsmæssige, fordi man har sine arkiver spredt i en række andre bygningsfaciliteter. Så det er en kombination af mange ting, der gør, at det kunne være hensigtsmæssigt at se på Rigsarkivet.

Dér lægges der så op til at undersøge, om der i løbet af nogle år vil være mulighed for at indrette det til brug for de aktiviteter, der ligger i eller nær ved Folketinget, og dér synes jeg man ganske stilfærdigt og roligt skal finde ud af, hvad det eksakt er for nogle lokaler, der ønskes eller bliver krævet, og hvordan vi stille og rolig får løst lokaleproblemerne, uden at vi skal smide om os med disse hastværksreplikker, sådan som hr. Henning Grove gør det.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nu hører vi det argument, at fordi der er nogle, der bor i Ridebanefløjen – og det erkender jeg da er ubehageligt langt væk somme tider – så skal vi nu flytte andre mindst lige så langt væk i stedet for at beholde det hele på Christiansborg.

Det var dog det mest besynderlige argument, jeg har oplevet: at fordi der er enkelte af med-

lemmerne, der ikke bor så tæt ved, kan vi sagtens sige ja til at flytte nogle fra administrationen lige så langt væk. Jo, det er en god argumentation for ikke at forlange, at hele Christiansborg skal være for Folketinget!

For det andet blev det sagt så tydeligt, som det kunne siges her: Jo, jo, måske, nu skal vi da til at undersøge, hvad vi kan bruge Rigsarkivet til, og hvad det vil koste, og alt det dér.

Til gengæld skal vi så til at ansætte folk nu og her, og vi skal klemme dem sammen. På den måde tvinges vi til at bestemme os for en tåbelig løsning – i stedet for at sige: Lad os lige trække vejret. Lad os finde ud af, hvordan vi løser lokaleproblemerne, og når vi har gjort det, tager vi fat på planen.

Det er jo den omvendte verden, men jeg har opgivet at forklare Socialdemokratiet den omvendte verden, for de er ikke vant til at tage hensyn til økonomi.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side støtter vi formandens forslag – vi synes, det er et godt initiativ – og det betyder, at vi afviser B 123.

Og så undrer vi os såre over hele den beklagelse over for megen plads. Jeg læste i dag i Jyllands-Posten, at der var et nyvalgt medlem fra, jeg tror, det var Det Konservative Folkeparti, som fortalte om, hvordan administrationen nærmest havde presset Folketinget sammen.

Enhver, der har været her i nogle år, ved, at det er stik modsat: Folketinget eksploderer og har smidt ministerierne ud ét efter ét. Og de af os, der har været her i nogle år – og det gælder jo flere af de medlemmer fra de borgerlige rækker, der er til stede i dag – ved, at Folketinget aldrig nogen sinde har haft så gode lokaleforhold som nu.

Vi ved også, at med vedtagelsen af denne plan bliver det midlertidigt en lille smule ringere, at det bliver, som det var for ikke så mange år siden, men at det er ret kortvarigt, for når Landbrugsministeriet flytter, får vi ganske udmærkede pladsforhold.

Hvad angår Rigsarkivets flytning, vil jeg overhovedet ikke blande det ind i denne sag. Det er en dyr investering – omkring 1 mia. kr. siges der – men det skal alene vurderes ud fra, hvad der er bedst for Rigsarkivet, og ikke ud fra, hvad Folketinget har brug for. Men det er klart, at hvis det som en sidegevinst bliver resultatet, at vi flytter Rigsarkivet, kan Folketinget få endnu bedre vilkår.

Men vi vil ikke træffe beslutningen om at flytte Rigsarkivet ud fra, hvad Folketinget har brug for. Vi synes, det er forkert at blande de to ting sammen, således som de borgerlige partier har gjort i deres beslutningsforslag.

Vi vil støtte forslaget om at forbedre Folketingets vilkår her og nu, og så vil vi tage stilling til sagen om Rigsarkivets flytning, når den kommer op, og vurdere den ud fra dens egne præmisser.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg må sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, at når man stemmer ja til denne plan, har man stemt ja til, at Rigsarkivet skal flyttes. Der foreligger et forslag til Finansudvalget, hvorefter der skal bevilges 2 mio. kr., og det er også direkte i planen sagt, at Landbrugsministeriet er en overgangsordning for ca. 4 år, og at Folketinget så skal flytte over i Rigsarkivet.

Det er jo ikke noget, man bare undersøger. Næ, det ligger i selve planen for at skaffe lokalerne. Så det kan ikke hjælpe at sige, at det er omvendt. Det kan godt være, at Rigsarkivet gerne vil flytte; det er jeg faktisk helt sikker på; nye bygninger vil man da gerne have. Men det ligger i planen, at i det øjeblik SF stemmer ja, har partiet også stemt ja til det.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Det var oplysningen fra hr. Rahbæk Møller, der fik mig til at bede om ordet, for hvis ikke det ender med, at Rigsarkivet kan bruges til det, som det nu er tiltænkt at skulle bruges til, så bliver det jo ikke kun i en midlertidig periode, man skal klemme sig sammen her på Christiansborg, så bliver det en permanent situation og en permanent forringelse.

Og så vil jeg godt føje til, at der tilsyneladende ikke er foregået den store planlægning forud for det her. Der er ikke lavet en behovsanalyse, og det ville jo aldrig være gået hjemme hos én selv eller i en virksomhed, at man stod over for en investering af temmelig stor størrelse uden at foretage en analyse, en konsekvensberegning og en vurdering af behovet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Nej, vi stemmer aldeles ikke for at flytte Rigsarkivet, fordi vi stemmer for beslutningen om at styrke Folketinget. Det er af helt andre grunde, vi vil stemme for den ansøgning om en bevilling

på 2 mio. kr. med henblik på at undersøge Rigsarkivets behov, for Rigsarkivet har problemer. Derfor vil vi stemme for det.

Om vi til sin tid vil stemme for en bevilling om at flytte Rigsarkivet, tager vi stilling til, når resultatet af denne analyse foreligger, og når der foreligger en bevilling. Det er helt uafhængigt af den stillingtagen, vi tager til dette. Det betyder også, at vi finder den tilstand, der kommer, efter at Landbrugsministeriet er flyttet, tilfredsstillende for Folketinget. Vi kan godt leve med den. Vi vil hellere leve med en udvidelse af sekretærbistanden og så måske en lille smule trangere vilkår lokalemæssigt, end vi vil leve med den nuværende tilstand, hvor vi simpelt hen har for ringe sekretærbistand.

Kim Behnke (FP):

Da vi første gang hørte om begrebet Olsenplanen, var vores reaktion, at vi nikkede anerkennende. Vi fandt på det tidspunkt, at det var modigt af en nyvalgt formand for Folketinget at turde søsætte store ambitioner, store planer. Det er altid godt ved et formandsskifte også i et Folketing, at den nye formand tør lægge forslag frem til diskussion, særlig i betragtning af, at netop et Folketing er et meget dynamisk sted, hvor der hele tiden sker ændringer.

Da vi første gang så Olsenplanen og blev bedt om at tage stilling til den, måtte vi fra Fremskridtspartiets side sige, at størsteparten af planens punkter var punkter, som vi fandt var berettigede, og som vi gav vores fulde støtte, da vi den 11. april kom med vores tilbagemelding. På det tidspunkt var der en række punkter, som så senere er faldet bort, men vi kunne i allerhøjeste grad nikke genkendende til spørgsmålet om, at Folketingets edb-system blev moderniseret og udvidet.

Vi synes, det var aldeles fornuftigt, at presseløgen fik adgang til en række databaser herinde. Vi har også foreslået og anbefalet, at det får det almindelige publikum, altså folk hjemme, også mulighed for gennem moderne edb-net. Vi synes, det var fornuftigt, at man satte arbejdet omkring Udenrigsudvalget og dets overlæpninger i gang, og vi synes også, at det var nødvendigt, at Udvalgsafdelingen på en række punkter, især de tunge udvalg, blev styrket.

Så måtte vi desværre konstatere, at et forslag, som Fremskridtspartiet har arbejdet for igennem alle årene, nemlig etableringen af et egentligt lovråd i Folketinget, i Olsenplanen var fremstillet i en version, som vi ikke syntes var

hensigtsmæssig. Derfor tilkendegav vi, at så undlod vi hellere at få et lovråd, hvis det var i den form, som vi godt vil kalde en lidt handi-cappet version.

Vi mener stadig væk, at Folketinget vil kunne styrke sin egen position, sin egen integritet, ved at få etableret et egentligt lovråd, og derfor håber vi på senere at kunne vende tilbage til det spørgsmål.

Tilbage er der så det store spørgsmål, det tunge, det dyre, nemlig om, hvorvidt folketingsmedlemmer skal gå fra en halv til en hel sekretær, og om partigrupperne skal have deres adgang til ansættelse af akademisk personale forøget. Vi er ikke overbevist om, at alle folketingsmedlemmer, alle 179, har behov for at få en hel sekretær. Vi er endnu mindre overbevist om, at det vil styrke de politiske partiers arbejde at ansætte mere akademisk personale. For der er jo en tendens til, at det så bliver akademikere i partiet, der snakker med akademikere i centraladministrationen og akademikere fra erhvervsorganisationer osv., og hvor politikerne så kommer til at spille andenviolin. Det er ikke heldigt, hvis det bare er eksperterne, der regerer.

Derfor har vi også tilkendegivet, at hvis man i Folketinget og blandt partierne, blandt medlemmerne, mener, at der med hensyn til den stofmængde og sværhedsgraden af det stof, vi bliver præsenteret for i Folketinget, er problemer, så står det i Folketingets magt at bede om at få lavet om på det.

Jeg har selv været med til et par gange i Folketingets Finansudvalg at sende aktstykker tilbage, hvor vi har udbedt os, at den overflod af fremmedord blev gjort tilgængelig selv for almindelige folketingsmedlemmer, så vi simpelt hen forstod, hvad det var for ansøgninger, vi tog stilling til. På tilsvarende vis har Folketinget magten til at bede ministerierne og embedsværket om at præsentere tingene i en form, som er forståelig for almindelige folketingsmedlemmer, så man ikke skal have en akademiker ved sin højre hånd for at forstå, hvad det er, man tager stilling til.

Men personalespørgsmålet er jo ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt folketingsmedlemmer har brug for den ekstra arbejdskraft, og om man synes, det er fornuftigt at få mere akademisk assistance. Der melder sig jo meget hurtigt et lokalebehov, og det er jo også det, debatten i dag mest har drejet sig om. Vi kan da allerede under de forhold, der er i dag, pege på ganske mange områder, hvor vi ikke synes, at Folketin-

gets lokaler lever op til de arbejdsmiljøregler, som vi ellers stiller krav om andre steder.

Vi har også tilkendegivet, at vi faktisk synes, at hvis der er ressourcer, så bør de hellere bruges på, at det Folketing, vi kender i dag, de lokaler, vi kender i dag, bliver moderniseret, herunder at klimaanlæg og ventilationsanlæg bliver sat i en sådan stand, at de medarbejdere, der skal opholde sig herinde hen over sommeren, også kan gøre det uden alt for store gener. Indtil nu har sommeren i år jo ikke ulejliget os med hedeperioder, men det kommer jo. Det er måske, fordi de fleste folketingsmedlemmer ikke er herinde i juni og juli måned, at man aldrig for alvor har gjort noget ved det, men der er ganske mange medarbejdere, der sidder og har gener af, at Folketinget er en gammel bygning, som ikke har klimaanlæg og ventilationsanlæg, der er fuldt funktionsdygtige.

Derfor mener vi hellere, at man bør gøre noget ved det frem for nu at gå ud og se sig om efter disse ganske mange ekstra lokaler, og det er jo mange lokaler, vi taler om. Det er angivet, at det er i størrelsesordenen 130 personer, der skal indplaceres. Det er jo en ganske stor virksomhed, der skal proppes ind, og derfor er man også nødsaget til at se sig om uden for selve hovedbygningen for at finde plads. Statsministeriet er jo ikke indstillet på at forlade Christiansborg. Finansministeriet vil gerne blive boende. Rigsarkivet vil gerne flytte, for de vil gerne have store og nye og ganske kostbare lokaler stillet til rådighed, og Landbrugsministeriet, ja, det kan være, de mere eller mindre frivilligt udflytter.

Men hvorom alting er, så er det meget kostbart, det, vi sætter i værk, og, hvad værre er, vi kommer til at indstille os på, at det tager meget lang tid. Vi har jo tidligere måttet opleve, at alene indretningen af et enkelt kontor her på Christiansborg koster lige så meget som at bygge et helt parcelhus. Hvorfor? Jo, for hver gang der skal flyttes en skrue, et søm her i huset, stiller der jo en hob af arkitekter og folk fra Nationalmuseet og andre steder, som med millimeterpapir og gamle tegninger osv. kræver, at alting skal være i en bestemt stand. Man kan godt respektere, at det skal være sådan, men så skal man også indstille sig på, at de ombygninger, der nu skal sættes i værk, bliver meget kostbare og kommer til at tage utrolig lang tid.

Og hvad gør vi så i al den tid? Ja, så affinder vi os med, at partierne skal stille sig i kø nede i Driftsafdelingen med krav om at få stillet plads

til rådighed. Hvordan vil man håndtere det? Formanden har formuleret det så diplomatisk som, at man må rykke lidt sammen, men der er jo grænser for, hvor meget man kan rykke sammen, hvis der skal indplaceres 130 nye medarbejdere. Det kan ikke lade sig gøre, og derfor forudser vi ret kaotiske tilstande på det tidspunkt, hvor partierne stiller op med større eller mindre mandatstyrke og forlanger, at nu bliver deres krav tilgodeset.

Derfor skal vi anbefale, at man på nuværende tidspunkt gennemfører de dele af planen, som der faktisk er almindelig opbakning til her i Folketinget, og at formanden gør sig selv og sin faktisk interessante plan den tjeneste at lade det få lov til at ligge til efteråret. Lad os få lokaleproblemet diskuteret grundigt igennem, og lad os finde ud af, om der virkelig i partierne er behov for at få så meget mere personale ansat.

Så vil Fremskridtspartiet deltage aktivt og lødigt i det fortsatte arbejde, men på nuværende tidspunkt mener vi, at planen bør udskydes med hensyn til det, der drejer sig om sekretærer, og med hensyn til det, der drejer sig om lokaleforholdene, men at vi gennemfører resten på nuværende tidspunkt.

Jørgen Estrup (RV):

Selv om vi nu har passeret midnat, er det jo en demokratisk ret at få behandlet sine synspunkter her i salen. Den er der vist ikke nogen der vil prøve på at pille ved, men ligefrem nogen varm tak til forslagsstillerne skal der nu ikke lyde fra min side.

Det hænger selvfølgelig sammen med, at når man læser svarene, som vi alle sammen har haft adgang til at se på den plan, som blev fremlagt den 10. januar fra formandens side, så er de meget imødekommende, meget rosende, og derfor er det også efter min mening ganske underligt, at dette skulle være nødvendigt. Men det må vi så tage til efterretning.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg synes, at begrundelsen for beslutningsforslaget er meget dårlig. Kritikken af hastværket er grebet ud af luften. Planen er fremlagt den 10. januar, altså før den normale frist for fremsættelse af lovforslag, og det skulle da være mærkeligt, hvis Folketinget ikke kunne behandle sine egne planer inden for samme frist, som man i øvrigt kan behandle lovforslag.

Dernæst har vi i dag hørt – det står også i beslutningsforslaget – at der er meget kritik af lokalesituationen. Jeg kan godt forstå, hvis hr.

Grove har et problem med at forklare sine synspunkter. Jeg synes, fru Pia Gjellerup ganske klart dokumenterede, hvorfor hr. Grove har et problem, for det har som bekendt overhovedet ikke tidligere været nævnt fra konservativ side. Men man må jo nok sige, at hvis det hele skal hænges op på, at planen skulle rumme en rigsarkivløsning, så er det jo grebet ud af den blå luft, og læser man, hvad indstillingen går ud på vedrørende en lokaleløsning, så står der, at man skal undersøge muligheden. Så kan der, når man har lavet den undersøgelse, om et års tid tages stilling til en eventuel overgang til den tænkte tredje etape, hvis udfaldet bliver positivt.

Altså, der er taget alle de forbehold, som nødvendigvis må tages. Ingen af os kan forpligte os på det punkt. Vi må selvfølgelig se, hvad det indebærer. Det er endnu en dårlig argumentation, og det må vi jo så konstatere. Også dårlige argumentationer har man jo lov til at præsentere i denne sal.

Lad mig blot til sidst sige, at vi fra radikal side helt klart støtter planen. Vi mener, det er nødvendigt, at Folketinget skaber sig de muligheder, som en ny tid kræver. Det kræver det arbejde, som vi skal lave i Tinget, det arbejde, som vi skal yde over for befolkningen, over for organisationer, over for interesserede i Folketingets arbejde. Vi skal kunne matche de kræfter, som er interesseret i det, der foregår herinde. Vi skal kunne give dem et ordentligt modspil, og vi skal kunne give dem nogle ordentlige resultater. Det er det, som planen her giver forudsætninger for.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Jørgen Estrup sagde, at de svar, der var kommet fra folketingsgrupperne, generelt var meget imødekommende. Det er da også rigtigt. Når jeg har bedt om ordet, er det for at få præciseret, at den ordførertale, som jeg holdt for lidt siden, var i nøje overensstemmelse med de bidrag, som min folketingsgruppeformand har sendt til Folketingets formand. Det siger jeg, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl. Der skal ikke indirekte ligesom være en antydning i hr. Jørgen Estrups påstand her om, at vi ikke har været konsekvente, for det vil jeg gerne pointere at vi er.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg startede min ordførertale med at sige, at jeg var meget enig i at styrke Folketinget, ingen tvivl om det, men jeg lagde meget mærke til, hvad hr. Jørgen Estrup sagde. Han sammenlignede det her med et lovforslag, og at det kan køre igennem ligesom et lovforslag. Ja, det kommer det til. Det bliver politisk, og det var det, jeg var meget imod. Vi er vant til her i Folketinget, at vi, når vi træffer beslutninger om vores forhold, så gør det bredt samlet. Det har altid for mig i Præsidiets været sådan, at hvis jeg var uenig med de andre, men der ellers var enighed, så bøjede jeg mig, fordi det var til gavn for hele Folketinget, at Præsidiets stod sammen.

Derfor beklager jeg meget, at hr. Jørgen Estrup har så meget ret, når han sammenligner det her med et lovforslag. Nu skal det køres igennem. Vi har magten. Vi har flertallet. Det er rigtigt. Regeringen og SF og Enhedslisten bestemmer. Det bøjer vi os for. Jeg beklager det bare meget. Jeg tror ikke, det er til gavn for Folketingets fremtidige arbejde her. Det er det, hr. Jørgen Estrup nu lægger op til. Jeg har forstået budskabet, og derfor er jeg da også helt klar over, at det her kan være spild af tid, for hr. Jørgen Estrup siger, at det her er et lovforslag, og det kører *vi*. Og så kører I.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu skal jeg såmænd ikke bidrage til at forlænge debatten ret meget, men blot sige, at hvis hr. Grove havde været interesseret i at lytte efter, så var det, jeg argumenterede om, det, som står i beslutningsforslaget, og som man kritiserer, nemlig hastværket. Jamen hastværket er noget med tid, hr. Grove, det er ikke noget med politiske beslutninger. Hastværk er der ikke tale om, når man har haft adskillige måneder, som man har haft her. Derfor synes jeg egentlig, at hr. Grove skulle mere tænke på, om det ikke havde været nyttigt, hvis man fra konservativ side havde sørget for at præsentere Folketinget for de argumenter, man nu er faldet tilbage på, da det var bekvemt, fordi man gerne ville have lov at stå sammen med nogle andre. Det skal vi ikke forhindre De Konservative i. Det kan vi da godt forstå. Det er rart at have venner, men lad så være med at bruge argumenter, som faktisk ikke har noget med sagen at gøre.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Når hr. Estrup stadig væk siger hastværk og vi bliver bebrejdet, at vi siger, det her er hastværk, så er det nu engang sådan – og sådan har det masser af gange været i Præsidiets – at når vi gør noget til gavn for hele Folketinget, så har vi såmænd også tid til at bruge en måned eller to mere. Det her er ikke noget lovforslag, der skal hastes igennem, og det var dér, jeg klandrede hr. Jørgen Estrup, som sammenlignede det med et lovforslag.

Min opfattelse var, da vi startede på denne her diskussion, at det var noget, vi havde tid til at diskutere i Præsidiets. Vi kunne tale os til rette, vi kunne finde lokale løsninger, og når vi havde gjort det, så ville jeg sætte megen pris på, at hele Præsidiets samlet kom til Udvalget for Forretningsordenen og sagde: Her kommer vi med en løsning, som et bredt flertal står bag ved. Det mener jeg havde været til gavn for Folketinget. Det er ikke for mig afgørende, at det her bliver hastet igennem, inden vi tager på sommerferie. Vi kunne jo bruge hele sommerferien til det, og så kunne vi bagefter samlet komme til Udvalget for Forretningsordenen. Så var det vedtaget i bred enighed. Men det ønsker hr. Jørgen Estrup ikke, forstår jeg.

Frank Aaen (EL):

Diskussionen går meget på, hvor forfærdeligt det er, at der er gået politik i den her sag. Jeg vil da gerne for det første sige, at det har vi intet imod, tværtom. Vi synes sådan set, det er fint, at også den her slags sager kommer frem til åben diskussion og ikke bare er noget, der aftales i en lille sluttet kreds og så luskes igennem. Det er sådan set godt nok.

Som én, der ikke har siddet i Præsidiets, og som kun en gang imellem har haft mulighed for at være med på en lytter i Udvalget for Forretningsordenen, vil jeg sige, at det jo nogle gange er det dér med tyven: Den, der råber efter tyven, er sikkert tyv. Måske er det sådan, at de, der råber højest op med, at det er forfærdeligt, at der går politik i tingene, er dem, der selv gør mest for, at der skal gå politik i tingene. Men som sagt, det skal hr. Grove nærmest have tak for og ikke utak.

Jeg har siddet i bl.a. Skatteudvalget. Selv skatteeksperter har overordentlig svært ved at være nok inde i alle de love, vi har behandlet, og vi kan notere os, særlig som en lille gruppe, at vi er ualmindelig afhængige af de råd og de svar,

der kommer fra Skatteministeriet, og vi er ualmindelig afhængige af alle de organisationer, der har råd til professionelle lobbyister, som kan dænge os til med vurderinger og beregninger.

Helt til den sidste nat, før noget skal vedtages, møder revisionsfirmaerne og alle de andre op og kommer med deres argumenter, og det er o.k. Det er ud fra deres synspunkt, de gør det. De er købt og betalt, og sådan synes jeg også det skal være. Vi skal lytte til folk, men vi må notere os, at folk med andre synspunkter end dem, der er i statsadministrationen, og andre synspunkter end dem, der er i de kredse, som har adgang til flest ressourcer og flest penge, faktisk har det meget svært. Der er en utrolig skævhed, og der er brug for en modvægt.

Men kunne også gentage den argumentation fra Skatteudvalget, hvis vi kigger på et andet område, nemlig Europaudvalget: Vi har i alle sagsudvalgene diskuteret, hvordan vi dér skal behandle de sager, som også behandles i Europaudvalget. Dér må vi jo indrømme, at det faktisk er en kolossal opgave for hver enkelt gruppe at koordinere arbejdet mellem dem, der sidder i sagsudvalgene, og dem, der sidder i Europaudvalget, for at kunne lave en bare nogenlunde kvalificeret sagsbehandling i Europaudvalget.

Dér har vi igen brug for flere ressourcer, hvis vi skal sige, at vi har indflydelse på de ting, der foregår, og sådan kunne man også sige med hensyn til andre udvalg. Derfor mener vi, der er brug for hjælp både til medlemmerne og til udvalgene, og vi mener faktisk også, der er brug for at få den hjælp på plads hurtigst muligt, så vi ikke skal køre igennem som nu i et nyt folketingsår, hvor vi har, synes vi, for få ressourcer at trække på for at kunne matche det, der kommer fra de professionelle organisationer, fra lobbyisterne og fra statsapparatet.

Jeg skal i den forbindelse også beklage, at det, der lå omkring lovrådet, ikke kan vedtages. Det havde vi meget gerne set. Vi havde også meget gerne set, at der var meget mere under punktet – det var så beskedent, at man næsten ikke kan få øje på det – om bedre hjælpemidler til Folketingets brugere. Der står, det ikke koster noget, så det er sådan set det mest beskedne punkt, og det havde vi gerne set var blevet meget mere omfattende. Vi håber, at vi i en anden sammenhæng kan sikre den side af det, og dér har vi altså præsenteret formanden for en række forslag. Vi synes faktisk, at den side er mindst lige så vigtig som det, vi i dag er i gang med at vedtage vedrørende Folketingets egen virksomhed.

Vi er helt overbevist om, at der kan findes en løsning på lokale problemerne. Det kan vi slet ikke se kan pustes op til det store problem. Jeg synes, det er, ligesom der bliver pustet mest op omkring problemet af dem med store lokaler. Jeg synes måske, at man skulle være mere bekymret for os, der sidder i nogle af de mindre lokaler, for jeg har da lagt mærke til en gang imellem, at der er nogle lokaler her på Christiansborg, hvor der rigeligt er plads til et par stykker ekstra.

Så vil jeg sige, at vi mener altså ikke, at vi med det her, når vi nu afviser B 123, på nogen måde har tilsluttet os, at Rigsarkivet skal flyttes. Det går vi selvfølgelig ud fra kommer til normal behandling her i Folketinget. Jeg kan i hvert fald sige, at vi ikke under nogen omstændigheder har givet tilslutning til, at det skal flyttes ud i Ørestaden, men det er jo en helt anden diskussion.

Arne Melchior (CD):

Selv om jeg risikerer at blive beskyldt for at prale – i dette tilfælde vil jeg nu kunne leve med det – vil jeg her oplyse, at på talerstolen står den person, det medlem af Folketinget, der første gang fra dette sted fremsatte forslag om sekretærhjælp til folketingsmedlemmer. Det var i anden halvdel af 1970'erne, og forslaget blev jordet med pomp og pragt og løvefødder og gesvejsninger. Så lobbyede jeg noget i nogle måneder og var i mellemtiden kommet i Præsidediet. Da jeg bebudede for den daværende formand, hr. K.B. Andersen, at nu ville jeg fremsætte forslaget, sagde han, at det skulle jeg endelig lade være med, for det skulle han nu nok komme med, og så fik vi det.

Jeg tillader mig at nævne det – også for at sige, at jeg bestemt gerne vil unde kommende slægters folketingsmedlemmer de bedst tænkelige arbejdsvilkår. Jeg tør sige, at jeg ikke taler i egen interesse, for selv om jeg tidligere i dag har bebudet, at jeg har 3/4 år herinde endnu, så vil jeg tro, at både forslagsstilleren, altså vor høje formand, og jeg selv næppe kommer til at virke længe herinde under de helt nye omstændigheder.

Men så meget mere prisværdigt er det vel, når nogle som f.eks. formanden har gjort sig umage for at få det forbedret. I CD har vi en i sjældnen grad vidtgående tillid til og respekt for formanden, og derfor kunne vi i udvalgsrådet tilkendegive, at vi støttede planen og altså ikke aftens eller nattens forhalingsmanøvre. Det er helt klart og helt oplagt.

På denne baggrund vil jeg så tillade mig at tilføje, at det ikke er helt uden bekymring. Altså, man kan sige meget om hr. Grove ligesom om alle os andre – det bliver der jo også gjort – og jeg kender hr. Grove fra samarbejde på forskellig led. Jeg tilkender ham ikke evnen til at være nogen særlig stor eller god skuespiller, og jeg føler, at den frygt, som han gav udtryk for heroppe, bunder dybt. Det tror jeg. Om han politiserer eller nogle andre politiserer eller partipolitiserer, altså om det bør ske eller ikke bør ske, skal jeg i denne sene time ikke tage stilling til.

Men jeg tror, at der er noget, der bekymrer ham, og som også bekymrer mig. Gennem mine forsøg på at iagttage formandens minespil under dette sidste punkt føler jeg mig overbevist om – også gennem mit gode kendskab til formanden og den taknemlighed, jeg nærer over for ham – at han også har en eller anden form for bekymring over, at den lange tradition om, at man taler sig til rette, kunne se ud til midlertidigt at være brudt.

Derfor vil jeg gerne udtale det fromme håb og ønske – kald det også gerne en anmodning – om, at det netop kun skal være midlertidigt. Jeg appellerer til, at formanden med al sin visdom og al sin erfaring og al sin menneskekundskab og al sin charme vil evne at forlige Præsidiets medlemmer igen, således som vi har generationslang erfaring med det her i Tinget. Det bør kunne lykkes. Medlemmerne af Præsidiets er ikke kendt som de skrappeste drenge og piger. Det må kunne lykkes for formanden.

Hvis man betragter planen netop som en plan, som der skal slibes til på, og som der kan snakkes videre om, så ville jeg være så lykkelig for, når vi skal genvælge formanden her i de første oktoberdage senere på året, at det så sker på et tidspunkt, hvor tillidsforholdet i Præsidiets er genoprettet til fulde. Det vil jeg meget ønske, og jeg håber, at alle vil medvirke dertil.

Jeg vil sige, at det kunne også gælde andre ting end lokaleforholdene. Sådan en ting som lovrådet, som flere af ordførerne har berørt, så vi i CD også gerne gennemført. Personlig har jeg den opfattelse, at det ikke burde hedde et lovråd, men et lovsekretariat, for der skal slet ikke være tvivl om, at det ikke skal være nogen, der opkaster sig til en ekstra autoritet eller en ekstra hurdle, men at det er tjenende organer. Det ligger nok mere i ordet sekretariat.

Men det er småtingsafdelingen. Jeg nævner det bare, fordi det længe har luret lidt her i huset fra mange partier, at der er et sådant

ønske, og det vil harmonere meget med det, som ellers er planens hovedtræk, nemlig at styrke Folketinget i sine funktioner og i sin duellighed og i sine resultater.

Jeg undskylder, at jeg brugte mine minutter, 6 i alt, til at bede om, at vi finder hinanden, men som flere ordførere sagde, er der så mange ting, som alle er enige om, at det må være muligt også at komme hinanden nær i de udestående punkter.

Jens Kirk (V):

Jeg kan ikke tilføre debatten meget nyt, men jeg er nok en af dem, der har været kortest tid her på Christiansborg og altså ikke har glemmt, hvordan verden ser ud ude omkring os.

Når hr. Jørgen Estrup kan sige, at et halvt år er en lang planlægningsperiode, så har hr. Jørgen Estrup levet for lang tid væk fra praksis. Prøv at spørge miljøministeren om, hvor lang tid det tager at få godkendt en VVM-undersøgelse ude i praksis, hvor lang tid det tager at planlægge et byggeri, ombygning og det hele! Det er jo 2, 3, måske 4 år, det tager med en sådan proces, og Venstre, De Konservative og Fremskridtpartiet har jo sagt, at en vis styrkelse af nogle udvalg og andre ting kunne vi gå ind for.

Jeg kan også sige som ny på gangene her, at jeg finder en omrokering på Borgen i allerhøjeste grad tiltrængt. Der er en masse administration, som med fordel kunne flyttes ud – længst ude på gangene. Vi har 8 minutters gang hertil nu; det er, hvad man beregner. Hvis vi nu skal over i Landbrugsministeriet, får vi endnu længere at gå. Det vil sige, at vor højtærede formand i fremtiden skal til at ringe til afstemning måske et kvarter før. Vi kommer til at stå i kø hernede hele tiden, og vores praktiske arbejde går næsten i stå rundt om på vores kontorer.

Der er både store og små kontorer her på Christiansborg, men der er i hvert fald temmelig mange, som er meget små, og jeg er sikker på, at en styrkelse af arbejdet ville være også at kigge på, hvor meget kontorplads den enkelte i grunden har i øjeblikket. Der er nogle af kontorerne, som er for små. Ved at flytte noget af den administration, vi p.t. har på Christiansborg, længere ud på gangene, kunne vi forbedre det.

Det tror jeg man skulle tage op til en kraftig overvejelse og gøre, ligesom man gør ude i praksis. Christiansborg blev ikke bygget på ét år og skal ikke ombygges hu hej, vilde dyr. Jeg tror, man skulle betænke sig i både ét og to år, for så tror jeg også den øvrige befolkning bedre

ville kunne forstå, hvorfor vi gør det, nemlig når alle ved hvorfor, og på hvilket grundlag det bliver.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (31/5 95):

Udtræder: Kim Behnke (FP)

Nyt medl.: Kirsten Jacobsen (FP)

Forsvarsudvalget (31/5 95):

Udtræder: Pia Larsen (V)

Ny stedf.: Henning Urup (V)

Kommunaludvalget (31/5 95):

Udtræder: Tommy Dinesen (SF)

Nyt medl.: Villy Søvnald (SF)

Landbrugs- og Fiskeriudvalget (31/5 95):

Udtræder: Bodil Thrane (V)

Nyt medl.: Henning Urup (V)

Udtræder: Niels Højland (FP)

Nyt medl.: Kirsten Jacobsen (FP)

Retsudvalget (31/5 95):

Udtræder: Jørn Jespersen (SF)

Nyt medl.: Margrete Auken (SF)

Socialudvalget (31/5 95):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Ny stedf.: Vibeke Peschardt (RV)

Uddannelsesudvalget (31/5 95):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Nyt medl.: Elsebeth Gerner Nielsen (RV)

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 2. juni 1995, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 00.33
